

مقیاس تجدید نظر شده استرس پرستاری

نام و نام خانوادگی: سن: تحصیلات: تاریخ اجرا: جنسیت:

باسلام

در زیر فهرستی از موقعیت هایی که به طور معمول در محیط کار رخ می دهد ارائه شده است. لطفا مشخص کنید که هر یک از موقعیت هایی که در شغل فعلی تان تجربه می کنید تا چه حد برایتان استرس زا است.

(با توجه به مقیاس زیر عددی مورد نظر را در ستون سمت راست بنویسید. چنانچه با چنین موقعیتی روبرو نشده اید عدد ۰ را ضربدر بزنید.)

۱=اصلا استرس ندارم.

۲=بعضی اوقات استرس دارم.

۳=اغلب اوقات استرس دارم.

۴=شدیدا استرس دارم.

۵=این موقعیت شامل وظایف من نمی شود.

۰	۱	۲	۳	۴	۵	عبارات
						۱. هنگام انجام کاری که بیماران درد را تجربه می کنند.
						۲. مواخذه شدن توسط پزشک
						۳. احساس عدم کفایت هنگام کمک به نیازهای عاطفی خانواده ی بیمار
						۴. عدم امکان صحبت بی پرده و رک با دیگر کارکنان در مورد مشکلات محل کار
						۵. تعارض با سر پرستار
						۶. اطلاعات ناکافی از طرف پزشک در مورد وضعیت پزشکی بیمار
						۷. هنگامی که بیماران در خواست های نامعقول دارند.
						۸. مورد آزار جنسی قرار گرفتن.
						۹. احساس ناتوانی در مورد بیماری که بهبود نمی یابد.
						۱۰. تعارض با پزشک
						۱۱. زمانی که از طرف بیمار سوالی پرسیده می شود و من جواب قانع کننده ای ندارم.
						۱۲. عدم وجود فرصت مناسب برای در میان گذاشتن احساسات و تجارب با دیگر همکاران در محل کار.
						۱۳. هنگام رخ دادن برنامه های پیش بینی نشده.

						۱۴. هنگامی که پزشک دستور درمانی را برای بیمار می دهد که به نظر نامناسب می رسد.
						۱۵. هنگامی که خانواده های بیماران در خواست های نامعقول دارند.
						۱۶. هنگام مورد تبعیض واقع شدن به خاطر نژاد یا قومیت
						۱۷. هنگام گفتگو با بیمار درباره دیدگاه او نسبت به مرگ
						۱۸. ترس از اشتباه در درمان بیمار
						۱۹. احساس عدم کفایت هنگام کمک به نیاز های عاطفی بیمار
						۲۰. عدم وجود فرصتی برای در میان گذاشتن احساسات منفی ام در مورد بیماران با دیگر همکاران بخش
						۲۱. دشواری در کار با پرستار (یا پرستاران) به خصوصی در موقعیت کاری فعلی ام
						۲۲. دشواری در کار با پرستار (یا پرستاران) به خصوصی خارج از موقعیت کاری فعلی ام.
						۲۳. نداشتن زمان کافی برای حمایت عاطفی بیمار
						۲۴. عدم حضور پزشک در یک وضعیت اورژانسی

۰	۱	۲	۳	۴	۵	عبارات
						۲۵. سرزنش شدن برای هر اشتباهی که رخ می دهد
						۲۶. مورد تبعیض جنسیتی واقع شدن
						۲۷. به هنگام مرگ بیمار
						۲۸. عدم توافق در مورد نوع درمان یک بیمار
						۲۹. هنگامی که احساس میکنم برای انجام کاری که باید انجام دهم آموزش کافی ندیده ام.
						۳۰. عدم حمایت کافی سرپرستار فعلی ام
						۳۱. به هنگام مواخذه شدن از طرف سرپرستار
						۳۲. عدم فرصت کافی برای به انجام رساندن همه وظایف پرستاری ام
						۳۳. زمانی که نمی دانم باید به بیمار یا خانواده اش درباره وضعیت بیمار و درمان وی چه بگویم.
						۳۴. زمانی که من باید با خانواده بیماران روبرو شوم
						۳۵. هنگام اجبار به روبرو شدن با بیماران خشن
						۳۶. در معرض خطرات سلامتی و ایمنی قرار گرفتن
						۳۷. مرگ بیماری که شما با او رابطه نزدیکی بر قرار کرده اید
						۳۸. تصمیم گیری در مورد بیمار زمانی که پزشک در دسترس نیست

						۳۹. زمانی که علیرغم تجربه ناکافی مسئول کاری هستید
						۴۰. عدم حمایت از طرف مدیریت پرستاری
						۴۱. هنگامی که وظایف غیر پرستاری زیادی مثل کار دفتری از شما خواسته شود
						۴۲. تعداد کارکنان برای اداره مطلوب بخش کافی نباشد
						۴۳. عدم اطمینان در مورد چگونگی طرز کار و عملکرد تجهیزات خاص
						۴۴. اجبار به کنار آمدن با بیماران بد رفتار
						۴۵. عدم وجود زمان کافی برای پاسخ به نیازهای خانواده بیماران
						۴۶. هنگام مسئول بودن برای کارهایی که فراتر از حد کنترل من است
						۴۷. پزشک (پزشکان) هنگام مرگ بیمار حضور نداشته باشد
						۴۸. اجبار به سازمان دادن کار پزشک
						۴۹. عدم حمایت از جانب دیگر مدیران مراقب بهداشتی
						۵۰. دشواری در کار کردن با پرستارانی از جنس مخالف
						۵۱. درخواست های مربوط به سیستم طبقه بندی بیماران
						۵۲. اجبار به کنار آمدن با بد رفتاری از طرف خانواده بیمار
						۵۳. به هنگام دیدن رنج بیمار
						۵۴. مواخذه شدن از طرف مدیریت پرستاری
						۵۵. اجبار به کار کردن در زمان استراحت
						۵۶. هنگام ندانستن این مطلب که آیا خانواده های بیماران مراقبت ناکافی شما را گزارش خواهند داد.
						۵۷. اجبار به تصمیم گیری در شرایط زیر فشار بودن

راهنمای مقیاس تجدید نظر شده استرس پرستاری

(ENSS)

معرفی

مقیاس (ENSS) نسخه تجدید نظر شده مقیاس استرس پرستاری NSS است که توسط گری تافت و اندرسون (۱۹۸۱) تهیه شده است. NSS نخستین ابزاری است که به منظور اندازه گیری استرس پرستاری به جای استرس شغلی کلی ساخته شده است. سی و چهار عبارت پرسشنامه NSS فراوانی و منابع اصلی استرس را در موقعیت مراقبت از بیمار اندازه گیری می کند.

در سال ۲۰۰۰ فرنچ و همکاران به منظور شناسایی موقعیت های استرس زایی که در NSS ذکر نشده بود و همچنین افزایش دامنه کاربرد این مقیاس آن را مورد تجدید قرار دادند. آنها در آغاز با انجام یک مطالعه آزمایشی بروی پرستاران کانادایی دارای سابقه کار در شرایط متنوع بیست موقعیت استرس زا را که در آزمون NSS مورد ارزیابی قرار نگرفته بودند، شناسایی کردند. در مرحله بعدی پژوهش پنج موقعیت دیگر به موقعیت های قبلی اضافه شد و تعداد موقعیت های جدید به بیست و پنج موقعیت افزایش یافت. سپس محققان ۲ بیست و پنج موقعیت استرس زای اضافه شده را برای تعیین برازش مفهومی با هفت مقیاس اصلی NSS دوباره بررسی کردند. از بیست و پنج موقعیت اضافی شناسایی شده چهارده موقعیت با پنج زیر مقیاس از هفت زیر مقیاس اصلی NSS برازش مفهومی نشان داد. سه موقعیت در زیر مقیاس جدیدی که تبعیض در محیط کار را نشان می داد، گروه بندی شدند. پنج موقعیت دیگر نیز در زیر مقیاس جدیدی که مربوط به بیماران و خانواده های آنها بود، گروه بندی شدند. سپس محققان پنجاه و نه موقعیت (ENSS) را در نمونه وسیعی سنجیدند ($N=2,280$) و با توجه به نتایج به دست آمده دو موقعیت از پرسشنامه حذف شد. بنابراین نسخه نهایی (ENSS) شامل پنجاه و هفت عبارت در نه زیر مقیاس است.

روش نمره گذاری

پنجاه و هفت عبارت پرسشنامه در یک مقیاس لیکرت پنج درجه ای تنظیم شده اند و آزمودنی باید بر حسب میزان فراوانی تجربه موقعیت مورد نظر یکی از گزینه های زیر را انتخاب کند.

پاسخ ها عبارت اند از:

- ۱= اصلاً استرس ندارم. ۲= بعضی اوقات استرس دارم. ۳= اغلب اوقات استرس دارم. ۴= شدیداً استرس دارم
۵= این موقعیت شامل وظایف من نمی شود.

ویژگی های روان سنجی

به منظور بررسی همسانی درونی آزمودن از روش آلفای کرونباخ استفاده شده است. نتایج نشان داد که ضریب مقیاس تجدید نظر شده پرستاران (۰/۹۶) از مقیاس اصلی نیز بیشتر است (۰/۸۹). دامنه اعتبار زیر مقیاس ها از $\alpha = 0/88$ تا $\alpha = 0/65$ (تبعیض) بود. تحلیل عاملی زیر مقیاس تبعیض نشان داد که تبعیض جنسیتی پراگندگی (واریانس) بیشتری نسبت به مورد دیگر یعنی تبعیض نژادی دارد.